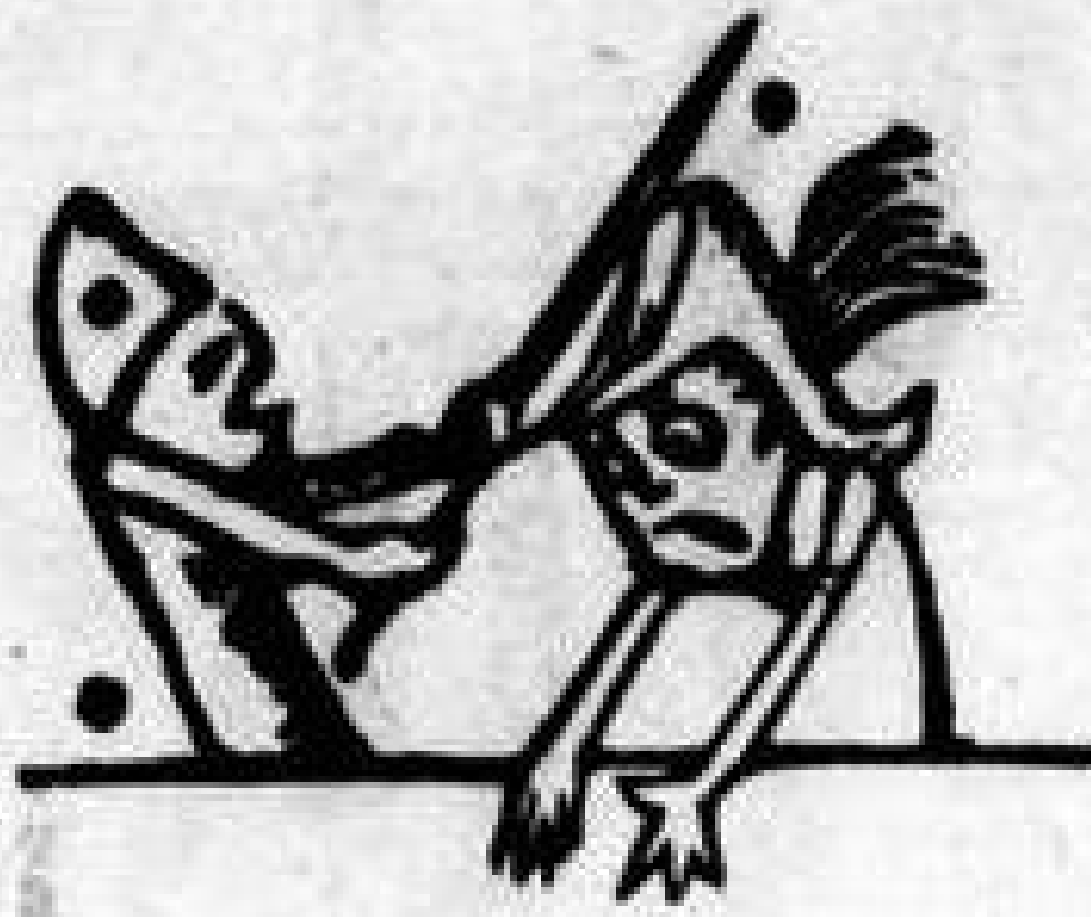

Φασουλῆς καὶ Περικλέτος,
ὁ καθέννας νέτος σκέτος.

- Φ.—'Επεσ' ὁ Γλάδσιων, Περικλῆ, ἀπροσδοκῆτως πάννυ καὶ ἤλθε ὁ Σαλιοβουρὺ μετὰ τοῦ Δεληγιάννη.
'Ο Γλάδσιων ἀν καὶ ἀνθρώπος ἐκ τῶν φιλελευθέρων, καθόλου δὲν ἐννόησε τῶν Ἀγγλῶν τὸ συμφέρον καὶ εἰς τῶν Λόρδων τὴν βουλὴν καὶ εἰς τῶν Κοινο-
[τήτων
παραπολύ, βρὲ Περικλῆ, τοὺς ἔμπαινε 'στὸν μύτον, εἰς μάτην δὲ τοῦ ἔλεγε ὁ φίλος του Φίτο-Μῶρις:
'Ἐχε τὸν νοῦ σου, μάλιστα, μὴν ἐνοχλῆς τοὺς Τόρεις.
'Ο Γλάδσιων ὅμως, Περικλῆ, καθὼς καὶ οἱ Οὐίγιοι, ἐνόμιζαν πῶς οἱ ἐχθροὶ ἦσαν πολὺ ὀλίγοι, ἀλλ' ἀφ' ἐτέρου, κύριε, ὁ Νόρθκωτ καὶ οἱ ἄλλοι σπουδαίως ἐπληθύνοντο καὶ ἐσήκωναν κεφάλι, συγχρόνως δὲ τῶν Ἰρλανδῶν τὸ ἐξημμένον κόμμα ἠνώθη καὶ ἀπετέλεσεν ἐν γιγαντῶδες σῶμα καὶ τότε Πάρνελ ἀφ' ἐνός, ἐξ ἄλλου δὲ Οὐίγιοι τὸν στρώνουν 'στὸ κυνηγητό καὶ ὅπου φύγη φύγη.
'Ο Λῶμσδεμ, ὅστις ἐφθασεν ἐσχάτως ἐκ Χεράτης, ὁ Ἀρτικτων, ὁ Ἀμιλτων καὶ Μπράτ ὁ διπλωμάτης...

Π.—Κι' ὁ Σώμερβιλ;

- Φ.— Σκάσε λοιπὸν νὰ σοῦ τὰ ἐξηγήσω, μὴ διακόπτης δηλαδὴ νὰ ἐξακολουθήσω.
'Ολοι λοιπὸν, βρὲ Περικλῆ, οἱ κάτω καὶ οἱ ἄνω τὸν ἔρριξαν μὲ δώδεκα...

Π.— Δὲν σὲ καταλαμβάνω,

- Φ.—'Λίγο μὲ μέλει... ἐξ αὐτοῦ θὰ ἔχωμεν κατόπιν σκηνάς, ὡς λέγουν, σοβαρὰς καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπην, διότι ἐξανίστανται αὐθημερὸν οἱ Ῥῶσσοι, ἐπίσης ἐξανίστανται αὐθημερὸν καὶ οἱ Πρωσσοί, κατόπιν οἱ Αὐστριακοί, κατόπιν δὲ οἱ Γάλλοι, βραδύτερον οἱ Ἰταλοί, οἱ Σέρβοι καὶ οἱ ἄλλοι, κατόπιν ἐξανίστανται ἀπροσδοκῆτως ὅλοι καὶ σχίζουν τὴν σημαίαν μας ἐν τῇ Φιλιππουπόλει. Κηρύσσεται ὁ πόλεμος... ἀμέσως ἐκστρατεία, εἰς τὴν Ἑλλάδα γίνεται ἡ τριετής θητεία, οἱ Γάλλοι διευθύνονται κατὰ τὸ Βερολῖνον, οἱ Ῥῶσσοι διευθύνονται εὐθὺς πρὸς τὸ Λονδῖνον, οἱ Γερμανοὶ ὀδεύουσι τροχάδην 'στὸ Παρίσι, οἱ Ἀγγλοὶ 'στὴν Πετρούπολιν ὀδεύουσιν ἐν λύσσει, οἱ Ἰταλοὶ πλανώμενοι εὐρίσκονται 'στὴν Πέστη, οἱ Βούλγαροι ἀνέρχονται κατὰ τὸ Βουκουρέστι καὶ ἐν μέσῳ τῆς κινήσεως καὶ τῆς φουρτούνας δλης παίζου, καθὼς παρατηρεῖς, βρὲ Περικλῆ, τὰς
[π ό λ ε ι ς.

Στρατοπαιδιύουν ἄπειροι στρατοὶ περὶ τὸν Αἶμον, πλανᾶται τῆς καταστροφῆς καὶ τοῦ πυρὸς ὁ δαίμων, ἀκούεται παντοῦ φωνὴ «ὡς πότε παλληκάριο;» καὶ οἱ Κρητικοὶ ἀκράτητοι ὁρμοῦν 'στὰ Μ' π' ο υ.

Π.—Κι' ὁ Σώμερβιλ;

- Φ.— Σκάσε λοιπὸν νὰ σοῦ τὰ ἐξηγήσω, μὴ διακόπτης δηλαδὴ νὰ ἐξακολουθήσω.
Βλέπω σωρείας, Περικλῆ, φορεῖων καὶ πτωμάτων, βλέπω πλημμύρας, Περικλῆ, 'στὴν Λάρισσαν ὑδάτων,

'στὰ Τρίκαλα, βρὲ ἀδελφέ, δὲν μένει ἓνα σπῆτι, ὁ Χαιζῆ Σάββας γίνεται Διοικητὴς 'στὴν Κρήτη, ὁ Τσελεπήτσαρης ὁρμᾷ κατὰ τῶν ἄλλοφύλων, γίνεται πετροπόλεμος ἀπέναντι τῶν Σ τ ὺ λ ω ν, ἐνῶ δὲ διωκόμενον κατέρχεται τὸ πλῆθος, σκοντάβει καὶ ἀνευρίσκεται ὁ Κ α ν α ν α ῖ ο ς λίθος καὶ ἐν μέσῳ τοῦ κυνηγητοῦ καὶ τόσων τρεχαμάτων φωνάζει ὁ Καλογεράς «ὦ θαῦμα τῶν θαυμάτων!» Τοῦ λίθου τὴν ταυτότητα ὁ Δαμαλᾶς ἀρνεῖται καὶ ὁ Μακράκης ἐξαφνα οἰκτρῶς λιθοβολεῖται.

Π.—Κι' ὁ Σώμερβιλ;

- Φ.— Σκάσε λοιπὸν νὰ σοῦ τὰ ἐξηγήσω, μὴ διακόπτης δηλαδὴ νὰ ἐξακολουθήσω.

Κύπτουν εὐθὺς τὴν πίστειναι αἱ Τράπεζαι τοῦ κρά-
[τους,
ρίχνουν 'στὸν Κ ἡ π ο ν τ ο ὦ Λ α ο ὦ τοὺς δύο
[ἀποπάτους,

οἱ ἔμποροι τοῦ Πειραιῶς ἐν ἀκαρεὶ πτωχεύουν καὶ ἀνοικτὸν λογαριασμὸν μ' ἀναφορὰς γυρεύουν, ἐκ τούτου τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ ναυτιλία πάσχει, ἐν ἀκαρεὶ δὲ παύονται ἀμφότερ' οἱ Παράσχοι, ἡ ἱ λ α ρ ό τ η ς φοβερὰ λυμαίνεται τὰς κόμας καὶ λέγεται πῶς ἔδωσε παραίτησιν καὶ ὁ Ῥώμας καὶ ὅλοι περιέρχονται εἰς τίσιν ἀπορίαν, ποῦ πάλιν ἀναγκαστικὴν ζητοῦν κυκλοφορίαν.

Π.—Κι' ὁ Σώμερβιλ;

- Φ.— Σκάσε λοιπὸν νὰ σοῦ τὰ ἐξηγήσω, μὴ διακόπτης δηλαδὴ νὰ ἐξακολουθήσω.

'Ο κύριος Θεόδωρος σ' αὐτὰς τὰς τρικυμίας ὠθεῖται ὡς ἀτμόπλοιο πρὸς τὰς ο ἱ κ ο ν ο μ ί α ς, ἀλλὰ δὲν βλέπει, Περικλῆ, παντάπασιν λιμένα καὶ φαίνεται ὁ δυστυχὴς πῶς τᾶχει σὰν χαμένα. Κάμνει ἐν δάνειον μικρὸν, ἀλλὰ λεπτὸν δὲν μένει, κάμνει καὶ ἄλλο δάνειον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ πηγαίνει τότε τὸ βλέμμα ἐνδακρὺς 'στὰ ὕψη ἀνατείνει, ἀλλὰ καὶ ὁ Πλάσιης δάνειον καθόλου δὲν τοῦ δίνει καὶ ὡς ἐκ τούτου, Περικλῆ, μανιωδῶς θυμώνει καὶ τῶν ἐχθρῶν τὰς ἐκλογὰς ἀμέσως ἀκυρόνει. Κι' ἐνῶ παντοῦ ὁ πόλεμος, βρὲ ἀδελφέ, ἀνάβει καὶ σφάζονται ἀνηλεῶς οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Σλάβοι, ἐνῶ πολλοὶ ὀπλαρχηγοὶ κλέβουν καὶ τρῶνε κόταις, ἐνῶ γυρίζουν 'στὰς ὁδοὺς ἀναφανδὸν κοκόταις, ἐνῶ τὰ μέτρα καὶ σταθμὰ ποτὲ σωστὰ δὲν εἶναι, ἐνῶ μὲ νόθα γάλατα ποτίζουν αἱ Ἀθῆναι καὶ ἐνῶ ἡ πείνα μᾶς κτυπᾷ καὶ ἡ ζέστη μᾶς ἀνάβει, ὁ κύριος Ζυγομαλᾶς τοὺς διδασκάλους παύει. Κι' ἐν μέσῳ τόσης ταραχῆς καὶ τόσης παραζάλης καὶ ὁ Σκουλούδης, κύριε, οἰκεῖ παρὰ τοῖς Γάλλοις, πωλεῖ τὸ κάθε κτῆμα του, πωλεῖ τὴν Κωπαῖδα καὶ χαιρετᾷ διὰ παντὸς τὴν φίλην του πατρίδα. Φεύγουν καὶ οἱ πρέσβεις ἐνταυτῷ Αὐστρίας-Γερμανίας καὶ γίνετ' ἀναστάσις τῆς δλης κοινωνίας. [ας

Π.—Κι' ὁ Σώμερβιλ;

- Φ.— Ἐλύσσαξες μ' αὐτὸν τὸν Πρωτεστάντη καὶ ἀξίζει τώρα νὰ τῆς φᾶς καὶ ἐκ μέρους μου, μπερ-
[μπάντη.

Καὶ ὁ Ῥ ω μ ῆ ό ς μας προσκυνᾷ
τὸν θεῖον λίθον τῆς Κανᾶ.

—
'Αν σὺ ἀλήθεια τῆς Κανᾶ ὁ θεῖος λίθος ἦσαι, γὰρ κάμε θαῦμα ξαφνικὸ καὶ σήμερα κανένα... κινήσου μόνος μὲ τριγμό, καὶ τσάκισε καὶ σχίσε κεφάλια παλαδίστικα ποῦ συζητοῦν γιὰ σένα.